

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/510/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112206506
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112206506.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1. X. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., Q. XX, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, 2. E. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., J. 2, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie sumy 3.281,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 26. marca 2015 č. k. 7C/121/2014-87, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vstup vedľajšieho účastníka Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava - Staré Mesto. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 93 ods. 1, 2, 3, 4 OSP účinného do 31. 12. 2014, ako aj poukazom na novelu Občianskeho súdneho poriadku č. 384/2008 Z. z. a po preskúmaní podania navrhovateľa zo dňa 28. 01. 2015 mal za to, že nesúhlas navrhovateľa so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcov bol nedôvodný. Zdôraznil pritom, že k základným princípom materiálneho právneho štátu, ktorý je implicitne obsiahnutý aj v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, patrí princíp právnej istoty. Ten pozostáva z viacerých čiastkových prvkov, ktoré vystupujú aj ako samostatné princípy. Ide najmä o princíp jasnosti (určitosti), zrozumiteľnosti a predvídateľnosti právnych noriem, princíp legitímnych očakávaní, t. j. predvídateľnosti postupu orgánov verejnej moci, princíp ochrany dôvery občanov v právo, princíp ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere a tiež princíp zákazu retroaktivity. Nakoľko navrhovateľ sa vo svojom podaní odvolával na právnu úpravu, ktorá bola účinná od 01. 01. 2015, súd prvého stupňa v súlade s princípom zákazu retroaktivity, neaplikoval ustanovenia zákona účinného od 01. 01. 2015, ale postupoval podľa doterajších predpisov, v zmysle ktorých základným predpokladom na pristúpenie vedľajšieho účastníka do konania v zmysle § 93 ods. 2 OSP bolo splnenie podmienky, že išlo o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti bola ochrana práv podľa osobitného predpisu. Pokiaľ mal súd prvého stupňa za preukázané, že vedľajší účastník - VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962 so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, spĺňalo túto podmienku, pričom z výpisu z registra občianskych združení mal za preukázané, že predmetom činnosti združenia bola ochrana práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, prípadný súhlas, resp. nesúhlas účastníkov konania so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nebol potrebný, nakoľko ho Občiansky súdny poriadok ani nevyžadoval. Bolo síce nesporné, že vedľajší účastník nemôže v konaní vystupovať proti vôli toho, koho má v konaní podporovať, čo však nebol tento prípad, nakoľko odporcovia námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka na svojej strane nevzniesli. Na záver dodal, že o vstúpení vedľajšieho účastníka do konania nevydáva žiadne rozhodnutie, preto, ak v zmysle 93 ods. 2 OSP vedľajší účastník vstúpi do konania, či už z vlastného podnetu alebo na

výzvu niektorého z účastníkov, prislúchajú mu v zmysle § 92 ods. 4 OSP rovnaké práva a povinnosti ako účastníkovi, napr. má právo na zaslanie rovnopisov podaní, nahliadnuť do spisu a pod., pokiaľ zákon výslovne neustanovuje, že procesné podanie môže vykonať len hlavný účastník osobne, či už navrhovateľ alebo odporca v závislosti od strany konania, ku ktorej vedľajší účastník vstúpil. Vzhľadom k tomu, že v danej veci sa medzi účastníkmi konania jedná o spotrebiteľský vzťah a vedľajší účastník je právnická osoba, ktorá má chrániť práva spotrebiteľa, a nejde o skrátene konania, súd prvého stupňa rozhodol tak, že vedľajšieho účastníka pripustil do konania na strane odporcov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci, ktoré odôvodnil poukazom na § 93 ods. 3 OSP. Zastal názor, že ustanovenie § 93 ods. 3 OSP jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia Združenia o vstupe do konania. Absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou odporcovi na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko takúto možnosť nepripúšťa ani samotné znenie Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na to, že Združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo, nesplnilo podmienky na vznik vedľajšieho účasti v predmetnom konaní. Nevyhnutnosť súhlasu zaviedol do Občianskeho súdneho poriadku zákon č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015. Keďže išlo o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, mal za to, že je platné odo dňa účinnosti, a teda sa vzťahuje aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručeného súdu pred 01. 01. 2015. Uvedené podľa neho potvrdila aj dôvodová správa k článku I bod 3 zákona č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok. Okrem toho dodal, že z ustanovenia § 93 OSP aj pred spomínanou novelou vyplývalo, že o prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhoduje na návrh. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účasti bolo potom úplne irelevantné, kedy Združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci bol stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 5. februára 2013 sp. zn. 3Cdo 188/2012. Zastal názor, že súd postupoval nesprávne, keď pripustil vedľajšieho účastníka do konania, napriek absencii súhlasu ním podporovaného účastníka, čím rozhodol jednak v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ako aj s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené namietal neprípustnosť vedľajšieho účasti a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP ho zmenil tak, že vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania nepripúšťa.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník, považujúc napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa za vecne správne a žiadal o jeho potvrdenie. Mal za to, že v prípadoch, ak ide o druhú skupinu subjektov, stačí, ak sa súd obmedzí na konštatovanie konkrétneho zákonného ustanovenia, a námietka neprípustnosti je v takýchto prípadoch zrejme vylúčená. Poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. 04. 2015 sp. zn. 17Co/87/2012. Čo sa týkalo ochrany osobných údajov a porušenia čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR poukázal na najnovšie uznesenie Ústavného súdu SR z 29. 01. 2014 sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9. Z uvedeného potom jednoznačne vyplývalo, že k účinnému vstupu vedľajšieho účastníka nebol potrebný výslovný súhlas odporcu, na ktorého strane vedľajší účastník vystupoval a rovnako tak pre prípustnosť účasti bola právne irelevantná námietka protistrany. Keďže v tomto konaní odporca nevzniesol námietku neprípustnosti, bolo zřejmé, že nebol dôvod na neprípustenie vedľajšieho účasti. Okrem toho mal za to, že nebolo potrebné dokladať súhlas odporcu, nakoľko na jeho vstup sa vzťahovala ešte pôvodná právna úprava a to s poukazom na absenciu prechodných ustanovení zákona č. 353/2014 Z. z. účinného od 01. 01. 2015. V opačnom prípade by išlo o retroaktivitu, ktorá je v slovenskom právnom poriadku zakázaná. Na podporu svojich argumentov uviedol aktuálnu judikatúru, ako aj sa vyjadril k otázke súhlasu odporcu a dospel k záveru, že v zmysle právnej úpravy platnej a účinnej v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa výslovný súhlas podporovaného účastníka získaný pred vstupom vedľajšieho účastníka do konania nevyžadoval, a preto boli splnené zákonné podmienky pre vstup vedľajšieho účastníka.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na odvolacom pojednávaní (podľa § 214 ods. 2 OSP) a po jeho preskúmaní dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 07. 02. 2012 domáhal zaplatenia sumy 3.281,10 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že postupca a odporcovia uzatvorili dňa 26. 11. 2002 Zmluvu č. 0232062964, v dôsledku čoho došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov odporcom. Vzhľadom na to, že odporcovia neplnili v stanovených termínoch splátky, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy. Následne došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky. Okrem toho si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, počnúc dňom 23. 10. 2008, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Podaním zo dňa 18. 11. 2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 11. 2014, oznámilo svoj vstup do konania občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktoré v zmysle § 93 ods. 2 OSP vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu odporcov. Súd prvého stupňa oznámil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcov do konania účastníkom konania. Navrhovateľ oznámenie prevzal dňa 05. 12. 2014, odporca v 1. rade dňa 15. 12. 2014 a odporkyňa v 2. rade dňa 06. 12. 2014 (č. l. 73 spisu). Odporkyňa v 2. rade písomným podaním zo dňa 16. 12. 2014 oznámila, že súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania (č. l. 76 spisu). Odporca v 1. rade vstup vedľajšieho účastníka na svojej strane nenamietal, avšak svojím podaním vzniesol námietku premlčania. Keďže navrhovateľ podaním zo dňa 28. 01. 2015 vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, súd prvého stupňa o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodol napadnutým uznesením tak, že ho pripustil.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, 10b*) súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutia aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že zákon umožňuje, aby sa v sporovom konaní zúčastnil na strane navrhovateľa alebo odporcu vedľajší účastník. Môže sa tak stať buď na výzvu účastníka konania, alebo na podnet samotného vedľajšieho účastníka, a to kedykoľvek od okamžiku začatia konania až do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu. Súd sa zaoberá prípustnosťou vedľajšieho účastníctva len za predpokladu, že niektorý účastník namietne neprípustnosť takéhoto vstupu. Novela Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 01. 01. 2015 doplnila ustanovenie § 93 ods. 3 OSP o ďalšiu podmienku, ktorou je, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Stotožňujúc sa s názorom súdu prvého stupňa, že základným princípom materiálneho právneho štátu je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného zahŕňa aj princíp zákazu retroaktivity, odvolací súd bol toho názoru, že súd prvého stupňa správne na daný prípad

neaplikoval ustanovenie § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015. Naviac, poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 7. novembra 2013 sp. zn. 3Cdo 280/2013, odvolací súd dodáva, že ani v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu sama skutočnosť, že právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa prejavila vôľu vstúpiť do určitého konania, bez ďalšieho ešte neznamenal, že jej procesný úkon vyjadrujúci túto vôľu vyvolával vždy ňou sledované právne účinky. Ani samotný status takejto právnickej osoby vyplývajúci z § 93 ods. 2 OSP ešte neznamenal, že jej vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka bol vždy prípustný. V zmysle vyššie uvedeného zodpovedal zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámil účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzval ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci mohli vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Uvedený postup bol zachovaný aj v danom prípade a to oznámením vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcov do konania navrhovateľovi, ako aj odporcom v 1. a 2. rade, pričom odporkyňa v 2. rade vyjadrila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a odporca v 1. rade tento vstup vedľajšieho účastníka nenamietal, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.